

บทคัดย่อปริญญานิพนธ์

เรื่อง ผลการอบอุ่นร่างกายและไม่อบอุ่นร่างกายที่มีประสิทธิภาพในการว่ายน้ำแบบกบ ระยะทาง 100 เมตร และ 200 เมตร

ผู้เสนอปริญญานิพนธ์ อาจารย์อุทัย ชมภูศรี

ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ดร.บันลือ ถิ่นพังงา

และอาจารย์เกษม สุริยกันธุ์

การวิจัยครั้งนี้มีจุดหมาย เพื่อที่จะศึกษาผลของการอบอุ่นร่างกายและไม่อบอุ่นร่างกาย ที่มีต่อประสิทธิภาพในการว่ายน้ำแบบกบ ระยะทาง 100 เมตร และ 200 เมตร การอบอุ่นร่างกาย หมายถึง การออกกำลังกายเบา ๆ ให้ชีพจรอยู่ในอัตรา 100 ถึง 115 ครั้งต่อวินาที ผู้เข้ารับการทดลองได้รับการร่วมมือจากนักศึกษาชาย ชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดกระบี่ ปีการศึกษา 2529 โดยใช้ นักศึกษาชาย และเรียนวิชาว่ายน้ำ จำนวน 48 คน ในการทดสอบครั้งนี้ใช้ประชากรที่นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยต้องเลือกตามเกณฑ์ ด้วยการทดสอบความเร็วในการว่ายน้ำแบบกบ (Breast Stroke)

ระยะทาง 100 เมตร และ 200 เมตร เพื่อนำผลของการทดลองมาทดสอบ นำผลของการทดสอบหาความแตกต่างระหว่างการอบอุ่นร่างกาย และไม่อบอุ่นร่างกาย โดยแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 พวก พวกหนึ่ง 24 คน ทดสอบระยะทาง 100 เมตร และอีกพวกหนึ่ง 24 คน ทดสอบระยะทาง 200 เมตร ซึ่งการทดลองใช้วิธีทดสอบซ้ำ (test-reteat)

ผลการวิจัยพบว่า

การอบอุ่นร่างกาย กับการไม่อบอุ่นร่างกาย ก่อนการว่ายน้ำแบบกบ มีผลส่งต่อประสิทธิภาพในการว่ายน้ำแบบกบทั้งสองระยะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทคัดย่อปริญญานิพนธ์

เรื่อง การศึกษาความพึงพอใจในงานของครูประถมศึกษาจังหวัดภูเก็ต

(A study of job Satisfaction of elementary school teachers in Phuket Province, Thailand)

ผู้เสนอปริญญานิพนธ์ อาจารย์วีระชัย เสมากักดี

ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ดร.เจมส์ แอล เกรกไมล์

จุดมุ่งหมายการวิจัย การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษารวมชาติของความพึงพอใจ ในงานของครูประถมศึกษาไทย ด้วยการอธิบายองค์ประกอบต่างๆของความพึงพอใจของงานที่ปฏิบัติอยู่

วิธีดำเนินการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ JDI (Job Descriptive Index) กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูใหญ่ 32 คน ครู 520 คน จากโรงเรียนประถมศึกษา 32 โรงเรียนในจังหวัดภูเก็ต สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ MANOVA, ANOVA และ Chi Square goodness-of fit

ผลการวิจัย ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในเรื่อง เพศและระดับการศึกษาของครูใหญ่ และครูในการแสดงออกถึงความพอใจในงานและยังไม่มี ความแตกต่างอย่างมี

นัยสำคัญในเรื่องของอายุ และประสบการณ์ในการทำงานของครูใหญ่และครูอีกด้วย

ผลการวิเคราะห์โดยใช้ ANOVA แสดงให้เห็นว่าโอกาสที่จะได้รับการเลื่อนตำแหน่ง และการนิเทศก์มีความสัมพันธ์กับอายุสูง ส่วนเงินเดือนที่รับอยู่ในปัจจุบันก็สัมพันธ์กับประสบการณ์ในการทำงานสูงเช่นกัน

การวิเคราะห์โดยใช้ Chi Square goodness-of fit แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างไทยแสดงออกซึ่งความพึงพอใจในงานที่เกี่ยวกับเงินเดือน (Pay) การนิเทศก์ (Supervision) และเพื่อนร่วมงาน (People) น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างปัสถานของ JDI

สรุป ผลการวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่าองค์ประกอบที่ครูใหญ่และครูประถมศึกษาของจังหวัดภูเก็ต มีความพึงพอใจในงานคือ งานที่ทำอยู่ในปัจจุบันและลักษณะงานทั่วไป และยังไปกว่านั้นกลุ่มตัวอย่างไทยยังมีความพึงพอใจในงานน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างอเมริกัน

บทคัดย่อปริญญานิพนธ์

เรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบการใช้ถ้อยความประกอบในความเรียงประเภทอภิปรายโวหาร
(Metadiscourse in Native Speakers and ELS Students' Persuasive Essays)

ผู้เสนอปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
พวงเพ็ญ อินทรประวัติ

ในการเขียนความเรียงใด ๆ นอกจากเนื้อ-
ความที่เกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง ผู้เขียนจะเขียนถ้อยความ
อื่น ๆ ที่ไม่ใช่เนื้อความ (metadiscourse
features) เพื่อใช้เป็นสิ่งชี้แนะแนวทางในการอ่าน
และชี้บอกทัศนคติของผู้เขียนที่มีต่อ ผู้อ่านและต่อ
แนวความคิดที่ปรากฏออกมาด้วย

งานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาถ้อยคำอื่น ๆ
ที่ ไม่ใช่เนื้อความดังกล่าวที่นักศึกษาต่างชาติ (non-
native speakers) และนักศึกษาวอเมริกัน
(native speakers) ใช้ในการเขียนความเรียง
ประเภทอภิปรายโวหาร จำนวน 24 ฉบับ กลุ่ม
ตัวอย่าง เช่น นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัย
อิลลินอยส์ สเตท (Illinois State
University) จำนวน 24 คน ข้อมูลสำหรับ
การวิจัยได้มาจากความเรียงประเภท อภิปรายโวหาร
ของกลุ่มตัวอย่างที่เขียนในการทดสอบความสามารถใน
การเขียน เพื่อแบ่งกลุ่มเข้าชั้นเรียนภาษาอังกฤษ
การวิเคราะห์ข้อมูลกระทำตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ โดย
เลือกความเรียงจำนวนดังกล่าวนี้มาจากความเรียงของ
นักศึกษาต่างชาติ และนักศึกษาวอเมริกัน ที่ได้รับ
คะแนนสูง และความเรียงที่ได้รับคะแนนต่ำ กลุ่มละ
6 ฉบับ

1. รวบรวมถ้อยความประกอบจากความ-
เรียงที่เลือกไว้
2. จำแนกประเภทของถ้อยความประกอบ
เหล่านั้น
3. เปรียบเทียบการใช้ถ้อยความประกอบ
ของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สัดส่วนและร้อยละ
4. วิเคราะห์การใช้ถ้อยความประกอบที่ใช้
ไม่ถูกต้อง โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญชาวอเมริกัน จำนวน
6 คน

ผลจากการศึกษาวิจัยที่สำคัญมี 2 ประการ คือ

1. นักศึกษาต่างชาติ และนักศึกษาวอเมริกันที่มีความสามารถในการเขียนความเรียงประเภท
อภิปราย โวหารอยู่ในระดับเดียวกัน สามารถใช้ถ้อย-
ความประกอบได้เท่าเทียมกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าถ้อย-
ความประกอบนี้มีอยู่ในทุกภาษา (Universal)
และในการเรียนภาษาที่ 2 ผู้เรียนก็สามารถจะเรียนรู้
และนำไปใช้ได้
2. นักศึกษาที่เขียนความเรียง ที่ได้รับ
คะแนนสูง ไม่ว่าจะเป็นนักศึกษาต่างชาติ หรือ
นักศึกษาวอเมริกัน จะใช้ถ้อยความประกอบจำนวน
มากกว่า หลายประเภทกว่าและใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
กว่าเขียนความเรียงที่ได้รับคะแนนต่ำ

บทคัดย่อปริญาพนธ์

เรื่อง พัฒนาการด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องมิตรภาพของเด็กที่มีความพิการทางสมองเพียงเล็กน้อย และเด็กสมองปกติ

(Development of Friendship Conceptions in Mildly Mentally Retardid and Nonmentolly Retardid Children)

ผู้เสนอปริญาพนธ์ อาจารย์พรทิพย์ เสมานักดี
ที่ปรึกษาปริญาพนธ์ คร.ภูเมน ออลท์แมน

งานวิจัยนี้ศึกษาความแตกต่าง ระหว่างเด็กที่มีความพิการทางสมองเพียงเล็กน้อย กับเด็กสมองปกติ ในด้านความรู้ความเข้าใจลักษณะของมิตรภาพ ลักษณะของมิตรภาพที่เลือกศึกษา คือความรัก (Affection) การช่วยเหลือสนับสนุน (Support) กิจกรรมร่วมกัน (Common Activities) ความใกล้ชิด (Propinquity) และลักษณะทางกายที่คล้ายกัน (Physical Characteristics) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ Forced-Choice Rating Task ในการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจะต้องเลือกลักษณะมิตรภาพที่แสดงให้เห็นในรูปภาพทีละคู่ว่าลักษณะใดสำคัญกว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนประถมที่มีอายุระหว่าง 5 ถึง 13 ปี จำนวน 87 คน (เด็กที่มีความพิการทางสมองเพียงเล็กน้อย 42 คน เด็กสมองปกติ 45 คน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ $2 \times 2 \times 3$ Analysis of Variance เพื่อทดสอบผลหลัก (main effects) การทดสอบผลปฏิสัมพันธ์ร่วม (interaction effect) ใช้ least Square Means และใช้ dependent-t เพื่อทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่

ผลจากการวิจัยปรากฏว่า

- (1) มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างเด็กที่มีความพิการทางสมองเพียงเล็กน้อยกับเด็กสมองปกติในการให้ลำดับความสำคัญของลักษณะมิตรภาพ 3 ลักษณะ คือ "ความรัก" "การช่วยเหลือสนับสนุน" และ "ลักษณะทางกายที่คล้ายกัน"
- (2) มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ของอายุของกลุ่มตัวอย่างในการให้ลำดับความสำคัญ ของ

"ความรัก" "การช่วยเหลือสนับสนุน" และ "ลักษณะทางกายที่คล้ายกัน"

(3) มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างเพศของกลุ่มตัวอย่างในการให้ลำดับความสำคัญของ "ความรัก"

การวิเคราะห์ผลปฏิสัมพันธ์ร่วมปรากฏว่ามีผลร่วมที่มีนัยสำคัญระหว่างระดับความสามารถ (ability level) อายุและเพศ ตัวอย่างเช่น เด็กผู้หญิงสมองปกติในกลุ่มอายุมากที่สุด ให้อันดับความสำคัญของ "ความรัก" ใ้สูงสุด ในขณะที่เด็กผู้ชายสมองปกติในกลุ่มอายุเดียวกันนี้ให้ความสำคัญแก่ "ความรัก" เป็นอันดับสองและให้ความสำคัญอันดับแรกแก่ "การช่วยเหลือสนับสนุน" ในทางตรงกันข้าม เด็กผู้ชายที่มีความพิการทางสมองเพียงเล็กน้อยในกลุ่มอายุมากที่สุดให้ความสำคัญแก่ "ความรัก" เป็นอันดับแรกซึ่งเหมือนกับเด็กผู้หญิงสมองปกติในกลุ่มนี้ เด็กที่มีความพิการทางสมองเพียงเล็กน้อยในกลุ่มอายุน้อยที่สุดให้ความสำคัญกับ "ลักษณะทางกายที่คล้ายคลึงกันและ "กิจกรรมร่วมกัน" มากกว่าเด็กสมองปกติในกลุ่มเดียวกัน ซึ่งเด็กสมองปกติในกลุ่มนี้ให้ความสำคัญ "ความรัก" และ "การช่วยเหลือสนับสนุน" มากกว่า โดยความเป็นจริงแล้วเด็กผู้ชายที่มีความพิการทางสมองเพียงเล็กน้อยในกลุ่มอายุน้อยที่สุดให้ความสำคัญ "ลักษณะทางกายที่คล้ายกัน" สูงสุดในขณะที่เด็กผู้หญิงสมองปกติในกลุ่มนี้ให้ความสำคัญแก่ลักษณะนี้น้อยที่สุด

ได้มีการอภิปรายถึงผลของการวิจัยในแง่ของการใช้ข้อเสนอแนะในการจัดโปรแกรมการสอนทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะทางสังคมแก่เด็ก